

Влада усвојила Уредбу о вршењу верске службе у Војсци Србије

Свештеници после седам деценија

Доношење Уредбе је важно за стварање нормативног оквира у Министарству одбране и Војсци Србије, који подразумева и неопходне измене одговарајућих прописа као што су Правило службе и други, што ће бити предуслов за функционисање верске службе у Војсци Србије

Влада Србије на седници одржаној 24. марта донела је Уредбу о вршењу верске службе у Војсци Србије.

Министар одбране Драган Шутановац изјавио је недавно у Ваљевоу, на свечаној заклетви прве генерације младића и девојака који добровољно служе војни рок, да ће ова година бити упамћена и по томе што ће после више од седам деценија бити уведена верска служба у Војску Србије. „Ова година биће упамћена као година завршетка реформе и потпуне професионализације војске, али и као година у којој је прва генерација војника добровољаца приступила војсци и у којој ћемо после 70 и више година увести верску службу у нашу војску”, рекао је Шутановац.

Према речима државног секретара Игора Јовичића, доношење Уредбе Владе Србије је важно за стварање нормативног оквира у Министарству одбране и Војсци Србије, који подразумева и неопходне измене одговарајућих прописа као што су Правило службе и други, што ће бити предуслов за функционисање верске службе у Војсци Србије.

Са традиционалним црквама односно верским заједницама, које су регистроване у Министарству вера, биће закључени одговарајући спора-

зуми. Војни свештеници ће, како је планирано, имати ознаке на реверу који ће бити знак верске службе. Примера ради, официри, припадници верске службе, који су свештеници Српске православне цркве имаће крст са тролистом, они који су свештеници римокатоличке цркве имаће латински крст, а војни имами полумесец.

Планирано је да на 100 до 500 припадника одређене традиционалне цркве односно верске заједнице у систему одбране буде запослен један свештеник. Два свештеника долазе на 500 до 1.000 припадника, док ће на сваких следећих хиљаду припадника Војске бити по један официр верске службе.

Припадници верске службе, односно војни свештеници неће носити оружје, а строго ће се чувати и тајност исповести припадника система одбране. Имаће и функцију саветника команданта.

У јануару ове године министар Шутановац и тадашњи министар вера Богољуб Шијаковић информисали су чланове Међурелигијског савета Министарства вера и високодостојнике традиционалних цркава и верских заједница у Србији о Нацрту уредбе о верској служби у војсци. Верски високодостојници подржали су настојања Министарства одбране да у систем одбране укључи војне свештенике из реда традиционалних цркава и верских заједница.

Најављено је да ће војни свештеници бити распоређени у Генералштабу Војске Србије, командама оперативног нивоа, командама бригада и самосталних батаљона, Војној академији и војноздравственим установама и одговарајућим потчињеним саставима.

Идеја о увођењу верске службе у војсци датира из 2000. године на основу искустава страних армија и српске традиције, што је подразумевало и присуство свештеника у касарнама и обезбеђивање посебног простора за упражњавање верских потреба војника свих националности.

Усвајањем Закона о Војсци Србије децембра 2007. створени су услови да се и у српским оружаним снагама организују верске службе, а ту намеру подржао је половином прошле године и патријарх Иринеј. ■

Традиција се наставља

Војни свештеници у српској војсци имају дугу традицију. До 1918. у војсци Краљевине Србије у саставу штаба команде постојао је војни прота, а војни свештеници су били распоређени у штабовима дивизијских команди и у штабовима активних пукова.

После Првог светског рата у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца, при Министарству војном и морнарици постојало је тело које је руководило свештеничком струком, а у њему су били по један војни свештеник прве класе за православну, римокатоличку и муслиманску вероисповест.

Врховни војни свештеник (референт) за православну веру потпадао је под црквену јурисдикцију српског патријарха. За војнике богослужења су одржавана у капелама и црквама у кругу војних објеката, а тамо где их није било, у локалним верским објектима.